

[Indenrigsministeren.]

mildere reaktion end i de tilfælde, hvor sådanne særlige forhold ikke foreligger.

Kjær Rasmussen: Jeg vil godt lige sige til ministeren, at de pågældende værnepligtige var kørt hjemmefra i aldeles fin og god tid. Det viser også det klokkeslæt, som Falck-Zonen havde påført den attest, de fik. Jeg vil meget gerne bede ministeren om alligevel at overveje en ændring af denne bestemmelse. Den stammer jo fra det skrift, der hedder „Vejledende norm for ikendelse af disciplinarmidler“ af 7. februar 1958, så det er sådan set en tiåring, vi har med at gøre her. For mig er det givet, at en så gammel bestemmelse ikke er fulgt med tiden, og jeg vil derfor meget gerne henstille til indenrigsministeren eller bede ham om at overveje det én gang til.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Alle venlige henstillinger modtages i den ånd, hvori de er givet. Men jeg vil gerne sige, at der jo er tale om risikoen ved at vælge det private transportmiddel; her kan der meget vel opstå, skal vi sige diskussion om, hvorvidt den pågældende virkelig er kørt hjemmefra i så tilpas tid, at almindelige uheld, som indtræffer under rejsen, kan indhentes på vejen. Der kan være nogle bevisproblemer. Men naturligvis vil jeg gerne overveje, om man skal lempe bestemmelsen. Jeg vil dog stadig væk understrege, at der er forskel på at benytte et offentligt transportmiddel og løbe risikoen ved at benytte sit private.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bladt* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren overveje til gavn for de hørehæmmede forsøgsvis at installere teleslyngeanlæg i forbindelse med højtaleranlægget på Fredericia Banegård?“

Bladt: Teleslyngen er et af nutidens tekniske vidundere og til umådelig gavn og glæde for hørehæmmede medborgere. Det er da også en kendsgerning, at teleslyngen i stigende omfang tages i anvendelse i forsamlingslokaler, kirker, teatre og biografteatre. Der er bl. a. også installeret teleslyngte her-

oppe i tilhørerløgen, som virker fint, ligesom hernede i salen.

Teleslyngen virker på den måde, at når den hørehæmmede indstiller sit høreapparat på telefonspolen, som er indbygget i alle moderne høreapparater, ligger lyden klart og tydeligt lige inde på øret, samtidig med at al udenomsstøj udelukkes.

Vi ved alle, at der er et problem med højtaleranlæggene på banegårdene, idet det selv for normalt hørende undertiden kan være vanskeligt at opfatte de meddelelser, der bliver givet i højtaleren; men for de hørehæmmede er det faktisk umuligt. Det er derfor, jeg har stillet det spørgsmål til ministeren, om han vil overveje forsøgsvis at installere teleslyngte i forbindelse med højtaleranlægget på Fredericia Banegård. Når jeg specielt nævner Fredericia Banegård som forsøgsobjekt, er det, fordi Fredericia er et knudepunkt i trafikken, men også, fordi der her vil være mange hørehæmmede rejsende i betragtning af, at statens høreinstitut har sæde i Fredericia.

Hvis et sådant forsøg giver et tilfredsstillende resultat, må det selvfølgelig være hensigten at gå videre og installere teleslyngte også på alle andre større banegårde med højtaleranlæg.

Jeg håber på ministerens positive indstilling til spørgsmålet.

Ministerens for offentlige arbejder (Horn): De tekniske muligheder i vore dage er jo store; men på en række områder er det sådan, at de forskellige tekniske muligheder ofte kommer i konflikt med hinanden, og ud fra det kendskab, som man i statsbanerne har til dette forhold, må man i alt fald — uden vidtgående tekniske undersøgelser — nære betænkelighed ved at installere anlæg af den her omhandlede type, idet man må befrygte, at de kan medføre utilsigtede påvirkninger af tele- og sikringsanlægget. Vi må have en nøjere undersøgelse af hele dette forhold, hvis der skal laves et sådant anlæg. Jeg tror ikke, der er nogen, der vil forlange, at man skulle løbe nogen risiko med sikringsanlægget, som statsbanerne har ofret mange penge på.

Statsbanerne kender udmærket problemet. Det er også sådan, at højtalerne omkring på vore banegårde ikke altid